

Υπόθεση C-617/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

20 Νοεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

11 Νοεμβρίου 2020

Αιτούσα:

E. G.

Εκκαλούντες:

T.N.

N.N.

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

[παραλειπόμενα]

Διάταξη

Στην υπόθεση κληρονομικής διαδοχής του
W. N., αποβιώσαντος στις 21 Μαΐου 2018 στη Βρέμη,

κληρονομουμένου

Μετέχοντες στη διαδικασία:

1. E. G., [παραλειπόμενα] Βρέμη,

αιτούσα

2. T. N., [παραλειπόμενα] Χάγη [Κάτω Χώρες],

3. N. N., Χάγη [Κάτω Χώρες],

εκκαλούντες

[παραλειπόμενα]

το 5ο πολιτικό τμήμα του Hanseatisches Oberlandesgerichts in Bremen (ανώτερου περιφερειακού δικαστηρίου Βρέμης, Γερμανία) [παραλειπόμενα]

εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2020 την ακόλουθη απόφαση: **[σελ. 2 του πρωτοτύπου]**

- I. Αναστέλλει την ενώπιόν του διαδικασία προκειμένου να ζητήσει την έκδοση προδικαστικής απόφασης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 13 και 28 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου.
- II. Το δικάζον τμήμα υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 13 και 28 του κανονισμού 650/2012:
  1. Δύναται η δήλωση αποποιήσεως στην οποία προβαίνει κληρονόμος ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του, σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στο κράτος αυτό, να υποκαταστήσει τη δήλωση αποποιήσεως που πρέπει να υποβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή, με συνέπεια η υποβληθείσα δήλωση να παράγει αποτελέσματα από τον χρόνο κατά τον οποίο έγινε (υποκατάσταση);
  2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει ο κληρονόμος, προκειμένου να παράγει αποτελέσματα η δήλωση αποποιήσεως στην οποία προβαίνει, τηρώντας τον προβλεπόμενο τύπο, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους της συνήθους διαμονής του, να ενημερώσει επίσης σχετικά με την υποβολή της δηλώσεως το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή;
  3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και θετικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:
    - α) Απαιτείται η κοινοποίηση προς το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή να γίνει στην επίσημη γλώσσα της χώρας του, προκειμένου η δήλωση αποποιήσεως να

παράγει αποτελέσματα, ιδίως ως προς την τήρηση της προθεσμίας που τάσσεται για την αποποίηση στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου αυτού;

- β) Απαιτείται, προκειμένου να παράγει αποτελέσματα η δήλωση αποποιήσεως, ιδίως ως προς την τήρηση της τασσομένης για την αποποίηση προθεσμίας στο κράτος του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την κληρονομική διαδοχή, να προσκομιστεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού **[σελ. 3 του πρωτοτύπου]** το πρωτότυπο, συνοδευόμενο από μετάφραση, των εγγράφων που εκδόθηκαν από το δικαστήριο του κράτους της συνήθους διαμονής του δηλούντος;

III. Σκεπτικό:

1.

Στις 21 Μαΐου 2018 απεβίωσε στη Βρέμη ο γεννηθείς στις 4 Ιανουαρίου 1945 κληρονομούμενος, ο οποίος ήταν Ολλανδός υπήκοος. Η αιτούσα είναι η χήρα του κληρονομούμενου, ενώ ο δεύτερος και ο τρίτος διάδικος είναι κατιόντες του προαποβιώσαντος αδελφού του κληρονομούμενου.

Με συμβολαιογραφική πράξη της 21ης Ιανουαρίου 2019 η αιτούσα ζήτησε την έκδοση κοινού κληρονομητηρίου, βάσει του οποίου τον κληρονομούμενο κληρονομούν εξ αδιαθέτου η μεν αιτούσα κατά τα 3/4, οι δε εκκαλούντες κατά 1/8 έκαστος. Επειδή η αιτούσα αντιμετώπισε δυσχέρειες ως προς την προσκόμιση των εγγράφων που απαιτούνται για την εκτίμηση της εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής, το Amtsgericht Bremen (ειρηνοδικείο Βρέμης) –δικαστήριο της κληρονομίας– απευθύνθηκε το πρώτον στους εκκαλούντες με έγγραφο της 19ης Ιουνίου 2019 και τους ενημέρωσε σχετικά με την αίτηση εκδόσεως κληρονομητηρίου. Συγχρόνως, το δικαστήριο αυτό ζήτησε τη διαβίβαση συγκεκριμένων, ειδικώς οριζομένων εγγράφων. Στη συνέχεια, στις 14 Αυγούστου 2019 ελήφθη μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από τον Κ., κατά δήλωση του οποίου του είχε ανατεθεί από τους εκκαλούντες η συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση της κληρονομίας. Επί του ζητήματος αυτού το δικαστήριο της κληρονομίας δήλωσε αναρμόδιο και συνέστησε την αναζήτηση νομικής συμβουλής. Αρχικώς δεν ακολούθησαν νέες δηλώσεις εκ μέρους των εκκαλούντων. Αφού η αιτούσα προσκόμισε εν τέλει τα αναγκαία έγγραφα, οι εκκαλούντες απέστειλαν προς το δικαστήριο της κληρονομίας το από 22 Νοεμβρίου 2019 υπόμνημά τους επί της αιτήσεως εκδόσεως κληρονομητηρίου. Ήδη στις 13 Σεπτεμβρίου 2019 οι εκκαλούντες είχαν προβεί ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου Χάγης (Κάτω Χώρες) σε δήλωση αποποιήσεως της κληρονομίας του αποβιώσαντος, η οποία καταχωρίστηκε στο μητρώο κληρονομιών στις 30 Σεπτεμβρίου 2019. Με επιστολή της 13ης Δεκεμβρίου 2019 –συνταχθείσα στην ολλανδική γλώσσα– οι εκκαλούντες διαβίβασαν στο δικαστήριο της κληρονομίας αντίγραφα των εγγράφων που είχε εκδώσει συναφώς το περιφερειακό δικαστήριο Χάγης. Με πράξη της 3ης Ιανουαρίου 2020 το

δικαστήριο της κληρονομίας ενημέρωσε τους εκκαλούντες ότι αδυνατεί να εξετάσει επιστολές και έγγραφα εφόσον δεν συνοδεύονται από μετάφραση στη γερμανική γλώσσα. Στη συνέχεια [σελ. 4 του πρωτοτύπου], με επιστολή της 15ης Ιανουαρίου 2020 (στη γερμανική γλώσσα), ο υπό 3 εκκαλών ανακοίνωσε ότι είχε γίνει αποποίηση της κληρονομίας, ότι η δήλωση είχε καταχωριστεί δικαστικώς στην ολλανδική γλώσσα σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο και ότι, ως εκ τούτου, δεν έχριζε μεταφράσεως. Αντιθέτως, το δικαστήριο της κληρονομίας επισήμανε την έλλειψη μεταφράσεως των εγγράφων και τις ισχύουσες προθεσμίες αποποίησης.

Με διάταξη της 27ης Φεβρουαρίου 2020 το δικαστήριο της κληρονομίας διαπίστωσε τα κρίσιμα για την έκδοση κληρονομητηρίου, κατά το άρθρο 352e, παράγραφος 1, του FamFG [Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (νόμου περί της διαδικασίας σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας)], πραγματικά περιστατικά. Την απόφαση αυτή, η οποία τους κοινοποιήθηκε στις 6 Μαρτίου 2020, προσέβαλαν αμφότεροι οι εκκαλούντες με την από 19 Μαρτίου 2020 έφεση τους (κατατεθείσα στις 27 Μαρτίου 2020) και ζήτησαν παράταση της προθεσμίας για υποβολή πρόσθετων λόγων. Στις 30 Ιουλίου 2020 οι εκκαλούντες κατέθεσαν έγγραφο αντίγραφο των εκδοθέντων από το περιφερειακό δικαστήριο Χάγης εγγράφων, συνοδευόμενα από μετάφρασή τους. Κατόπιν της εκ νέου επισημάνσεως από το δικαστήριο της κληρονομίας της μη υποβολής του πρωτοτύπου των εγγράφων, στις 17 Αυγούστου 2020 τα πρωτότυπα έγγραφα περιήλθαν στο δικαστήριο της κληρονομίας. Με διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2020 το δικαστήριο της κληρονομίας δεν έκανε δεκτή την έφεση και παρέπεμψε τη διαδικασία ενώπιον του δικάζοντος τμήματος προς έκδοση αποφάσεως. Στην αιτιολογία της διατάξεως το δικαστήριο της κληρονομίας αναφέρει ότι οι εκκαλούντες κατέστησαν (συγ)κληρονόμοι του αποβιώσαντος διότι άφησαν να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποίησης της κληρονομίας. Προκειμένου η αποποίηση να παράγει αποτελέσματα, δεν αρκεί η απλή επίκληση της αποποίησης που πραγματοποιήθηκε ενώπιον του ολλανδικού δικαστηρίου ούτε η διαβίβαση αντιγράφων, αλλά απαιτείται να περιέλθουν στο δικαστήριο τα πρωτότυπα έγγραφα: τα πρωτότυπα, όμως, υποβλήθηκαν στο δικαστήριο της κληρονομίας μετά την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας αποποίησης.

2.

Το ένδικο μέσο που άσκησαν οι εκκαλούντες είναι παραδεκτό σύμφωνα με το άρθρο 58, παράγραφος 1, του FamFG, καθώς και τα άρθρα 59, παράγραφος 1, 61, παράγραφος 1, και 63, παράγραφος 1, του FamFG. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας το ζήτημα του εμπροθέσμου της αποποίησης.

α. Καθόσον οι εκκαλούντες δεν είναι κάτοικοι Γερμανίας και ο κληρονομούμενος είχε ολλανδική ιθαγένεια, επί της κληρονομικής διαδοχής τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση

και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την [σελ. 5 του πρωτοτύπου] καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομηγίου. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, το εδρεύον στη Βρέμη δικαστήριο της κληρονομιάς, στην περιφέρεια του οποίου ο θανών είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τον χρόνο του θανάτου, έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση κληρονομικής διαδοχής (άρθρο 4 του κανονισμού 650/2012). Επιπλέον, στην κληρονομική διαδοχή εφαρμοστέοι είναι κατ' αρχήν οι κανόνες του γερμανικού ουσιαστικού δικαίου, καθόσον και στην περίπτωση αυτή κρίσιμη είναι η συνήθης διαμονή του θανόντος κατά τον χρόνο του θανάτου (άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 650/2012). Εντούτοις, αντιθέτως προς την εκτίμηση του δικαστηρίου της κληρονομιάς, το ζήτημα του κύρους της αποποίησης της κληρονομιάς δεν διέπεται αποκλειστικά από το άρθρο 1945 του BGB [Bürgerliches Gesetzbuch (γερμανικού Αστικού Κώδικα)]. Απεναντίας, για την αποποίηση της κληρονομιάς ο κανονισμός 650/2012 προβλέπει στα άρθρα 13 και 28 ειδικούς κανόνες ως προς τη διεθνή δικαιοδοσία και τον τύπο:

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού 650/2012, εκτός από το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάζει υπόθεση κληρονομικής διαδοχής σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 650/2012, για την παραλαβή δηλώσεως αποποίησης έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία τα δικαστήρια του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του προσώπου που προβαίνει στην αποποίηση· πρόκειται για συντρέχουσα αρμοδιότητα [παραλειπόμενα] [παραπομπές σε εθνική νομική βιβλιογραφία]. Η κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου του κληρονόμου που προβαίνει σε αποποίηση ορίζεται βάσει των αυτοτελώς εφαρμοστέων κανόνων του ολλανδικού δικαίου· το γεγονός ότι οι εκκαλούντες είναι κάτοικοι Χάγης συνηγορεί υπέρ της κατά τόπον αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου Χάγης· δεν προκύπτει ένδειξη ούτε ισχυρισμός περί του αντιθέτου. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 28, στοιχείο β', [του κανονισμού 650/2012], ο τύπος της δηλώσεως αποποίησης διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ο δηλών έχει τη διαμονή του.

- β) Ωστόσο, αμφισβητείται αν η υποβολή της δηλώσεως αποποίησης ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους στο οποίο ο δηλών έχει τη διαμονή του παράγει αποτελέσματα και για το δικαστήριο της κληρονομιάς, επάγεται δηλαδή τη λεγόμενη υποκατάσταση (όπως δέχεται η κρατούσα γνώμη [παραλειπόμενα]) [παραπομπές σε νομική θεωρία και νομολογία]. Σύμφωνα με την αντίθετη γνώμη, απαιτείται προσήκουσα διαβίβαση προς το δικαστήριο της κληρονομιάς [παραλειπόμενα] ή εν πάση περιπτώσει ενημέρωσή του [σελ. 6 του πρωτοτύπου] [παραπομπές σε νομική βιβλιογραφία].

Η αντίθετη άποψη μπορεί να στηριχθεί στην αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού 650/2012, στην οποία, μεταξύ άλλων, κατ' ουσίαν επισημαίνεται ότι τα πρόσωπα που επιλέγουν να αξιοποιήσουν τη

δυνατότητα να προβούν σε δηλώσεις στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής τους θα πρέπει να ενημερώνουν το δικαστήριο της κληρονομιάς σχετικά με την ύπαρξη αυτών των δηλώσεων εντός οποιασδήποτε προθεσμίας προβλέπεται από το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Εξ αυτού θα μπορούσε να συναχθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θεώρησε ότι η δήλωση αποποιήσεως που υποβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους στο οποίο έχει τη διαμονή του ο δηλών, παράγει έννομα αποτελέσματα μόνον αφότου περιέλθει σε γνώση του δικαστηρίου της κληρονομιάς. Υπέρ αυτού συνηγορεί ιδίως ότι το άρθρο 13 του κανονισμού 650/2012 δεν επιβάλλει –σε αντίθεση, για παράδειγμα, με το άρθρο 344, παράγραφος 7, του FamFG– στο δικαστήριο του κράτους διαμονής του δηλούντος την υποχρέωση να ενημερώσει το δικαστήριο της κληρονομιάς για την υποβολή δηλώσεως αποποιήσεως.

- γ) Συνεπώς, η έκβαση της διαδικασίας, δηλαδή το ζήτημα αν οι εκκαλούντες αποποιήθηκαν εμπροθέσμως την κληρονομία, εξαρτάται από την ερμηνεία των άρθρων 13 και 28 του κανονισμού 650/2012.

Καθόσον το εν προκειμένω εφαρμοστέο, δυνάμει του άρθρου 21 του κανονισμού 650/2012, γερμανικό ουσιαστικό δίκαιο δεν απαιτεί ρητή αποδοχή της κληρονομιάς (άρθρο 1942 του BGB – αρχή της αυτοδίκαιης κτήσεως της κληρονομιάς, [παραλειπόμενα] [παραπομπή σε νομική βιβλιογραφία]), οι εκκαλούντες, σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης αποποιήσεως της κληρονομιάς, καθίστανται συγκληρονόμοι (άρθρο 1943 του BGB). Η γενική προθεσμία αποποιήσεως είναι 6 εβδομάδες και άρχεται από την γνώση της επαγωγής και του λόγου αυτής (άρθρο 1944, παράγραφος 1, του BGB). Όταν –όπως εν προκειμένω– ο κληρονόμος διαμένει στην αλλοδαπή, η προθεσμία αποποιήσεως είναι έξι μήνες (άρθρο 1944, παράγραφος 3, του BGB). Ο κληρονόμος λαμβάνει γνώση όταν γνωρίζει ότι επήλθε η επαγωγή της κληρονομιάς σύμφωνα με το άρθρο 1942 του BGB. Προς τούτο, πρέπει να έχει λάβει βέβαιη γνώση των κρίσιμων περιστάσεων βάσει των οποίων θα μπορούσε να ενεργήσει. Το γεγονός ότι ο κληρονόμος όφειλε να γνωρίζει τις περιστάσεις αυτές – συμπεριλαμβανομένης της υπαίτιας άγνοιας– δεν ενεργοποιεί την έναρξη της προθεσμίας αποποιήσεως. Το κρίσιμο στοιχείο που πρέπει να γνωρίζει ο κληρονόμος είναι η επαγωγή της κληρονομιάς. Επιπλέον, στην περίπτωση – όπως εν προκειμένω– εξ αδιαθέτου [σελ. 7 του πρωτοτύπου] κληρονομικής διαδοχής επιρροή ασκούν τόσο η οικογενειακή σχέση στην οποία στηρίζονται τα κληρονομικά δικαιώματα (περιλαμβανομένου του συμφώνου συμβίωσης) όσο και η απουσία ή ο αποκλεισμός κληρονόμων προηγούμενων τάξεων. Το δικάζον τμήμα αμφιβάλει ως προς το ότι η απαραίτητη –βέβαιη– γνώση επήλθε με το από 19 Ιουνίου 2019 αίτημα του δικαστηρίου της κληρονομιάς προς τους εκκαλούντες. Αφενός, στο έγγραφο αυτό δεν επισυνάφθηκε η αίτηση εκδόσεως κληρονομητηρίου, από την οποία προκύπτει ο λόγος της επαγωγής (εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή). Αφετέρου, από το γεγονός ότι το δικαστήριο της κληρονομιάς ζήτησε να προσκομιστούν έγγραφα προκύπτει ότι η έρευνα σχετικά με την

εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή δεν είχε ολοκληρωθεί ακόμη. Πρέπει να προστεθεί ότι οι εκκαλούντες, οι οποίοι είναι Ολλανδοί υπήκοοι, δεν όφειλαν να γνωρίζουν τη γερμανική νομοθεσία περί της εκ του νόμου κληρονομικής διαδοχής, κατά μείζονα λόγο καθόσον επρόκειτο για δεύτερη τάξη κληρονομικής διαδοχής (άρθρο 1925 του BGB). Ούτε το ίδιο το δικαστήριο της κληρονομιάς έκρινε, κατά τον υπολογισμό της προθεσμίας, ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 1944 του BGB γνώση είχε ήδη παρασχεθεί στους εκκαλούντες με το ως άνω αίτημα. Το δικάζον τμήμα συντάσσεται με την άποψη αυτή. Πάντως οι εκκαλούντες είχαν λάβει γνώση το αργότερο στις 13 Σεπτεμβρίου 2019, δεδομένου ότι κατά την ημερομηνία αυτή προέβησαν στη δήλωση αποποίησης ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου Χάγης, γεγονός που σημαίνει ότι θεωρούσαν ότι είχαν την ιδιότητα του κληρονόμου.

- (1) Σύμφωνα με την προφανώς κρατούσα γνώμη, η οποία κάνει λόγο για υποκατάσταση της δηλώσεως αποποίησης, η εν λόγω δήλωση άρχισε να παράγει αποτελέσματα ήδη κατά την υποβολή της ενώπιον του ειρηνοδικείου Χάγης στις 13 Σεπτεμβρίου 2019. Καθόσον τηρήθηκε η νόμιμη προθεσμία του άρθρου 1944, παράγραφος 3, του BGB, οι εκκαλούντες δεν κατέστησαν κληρονόμοι.
- 2) Αντιθέτως, αν βάσει της αιτιολογικής σκέψης 32 [του κανονισμού 650/2012] δεν γίνει δεκτή η πλήρης υποκατάσταση, θα μπορούσε, προκειμένου η αποποίηση να παράγει αποτελέσματα, να απαιτείται επιπροσθέτως να λάβει γνώση το εδρεύον στη Βρέμη δικαστήριο της κληρονομιάς. Τότε όμως τίθεται το ερώτημα σχετικά με τις τυπικές προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν προκειμένου η αποποίηση να παράγει αποτελέσματα:
  - (α) Εάν αρκεί η απλή ενημέρωση του δικαστηρίου της κληρονομιάς –ενδεχομένως ακόμα και στη γλώσσα του δηλούντος– η αποποίηση παράγει αποτελέσματα από τις 13 Δεκεμβρίου 2019 και, ως εκ τούτου, είναι εμπρόθεσμη. Το ίδιο ισχύει εάν τα έγγραφα που εκδόθηκαν κατά την υποβολή της δηλώσεως από το δικαστήριο του τόπου διαμονής του δηλούντος [**σελ. 8 του πρωτοτύπου**] πρέπει να επισυνάπτονται σε απλό αντίγραφο. Σε αυτήν την περίπτωση, εναπόκειται στο δικαστήριο της κληρονομιάς να αναζητήσει βεβαίωση από το δικαστήριο του άλλου κράτους μέλους (άρθρο 26 του FamFG).
  - (β) Αν βάσει του ισχύοντος στο κράτος του δικαστηρίου της κληρονομιάς δικαίου (άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 650/2012) η ενημέρωση σχετικά με την πραγματοποιηθείσα αποποίηση απαιτείται να παρασχεθεί στη γερμανική γλώσσα (άρθρο 184 του GVG [Gerichtsverfassungsgesetz – νόμου περί οργανισμού δικαστηρίων]), η προϋπόθεση αυτή πληρούται με το από 15 Ιανουαρίου 2020 έγγραφο των εκκαλούντων και στην

περίπτωση αυτή, τηρείται η προθεσμία αποποίησης. Ομοίως, το δικαστήριο της κληρονομιάς θα πρέπει να αναζητήσει το ίδιο την αναγκαία βεβαίωση (έγγραφα) από το δικαστήριο του κράτους μέλους.

- (γ) Ωστόσο, αν γίνει δεκτό –όπως έκρινε το δικαστήριο της κληρονομιάς– ότι, παρά το άρθρο 13 του κανονισμού 650/2012, προκειμένου η αποποίηση να παράγει αποτελέσματα απαιτείται τα εκδοθέντα από το δικαστήριο του κράτους μέλους έγγραφα περί της αποποίησης να διαβιβάζονται σε πρωτότυπο, συνοδευόμενα από επικυρωμένη μετάφραση στη γλώσσα του δικαστηρίου της κληρονομιάς, τότε το γεγονός αυτό έλαβε χώρα εν προκειμένω μόλις τον Αύγουστο του 2020 και η αποποίηση είναι εκπρόθεσμη. Όμως, μια τέτοια ερμηνεία –πρέπει να σημειωθεί– ουδόλως θα συνέβαλε στην επιδιωκόμενη από την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση απλοποίηση των ευρωπαϊκών έννομων σχέσεων, διότι στην περίπτωση αυτή ο ενδιαφερόμενος θα έπρεπε να προβεί αμέσως σε αποποίηση ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομιάς.

[παραλειπόμενα]

[υπογραφές]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [αντίγραφο]